

A. G. SHLJAPNIKOVILLE

14. XI. 1914.

Ystävä hyvä! Iloitsin kovin Teiltä saamastani tiedosta, että Pää-äänenkannattaja on saatu ja lähetetään määräpaikkaan. Puheesta, joka Teidän on määrä pitää ruotsalaisien sosialidemokraattien edustajakokouksessa, voin antaa vain yhden neuvon: joko älkää puhuko lainkaan tai sano-kaa, että tervehditte Ruotsin työväen veljespuoluetta ja toivotatte sille kaikkinaista menestystä *vallankumouksellisen kansainvälisen sosialidemokratian hengessä*³⁴⁰. Ellei tätä voida sanoa, niin ei kannata puhua lainkaan. Jos taas voidaan sanoa, niin on mieluummin tietystikin lisättävä, että Venäjän työläiset (1) ovat ilmaisseet kantansa sosialidemokraattisen duumaryhmän kautta, joka ei äänestänyt sotabudjettia; (2) että he julkaisevat *illegaalisia* julistuksia Pietarissa, Riiassa, Moskovassa, Kaukasiassa; (3) että heidän puolueensa johtoelein, Keskuskomitea ja Pää-äänenkannattaja ovat esiintyneet kansainvälistä opportunistia vastaan.

Onko se „sopivaa”? — Hm... Se ei tietenkään miellytä Brantingia, mutta eihän meidän tarvitsekaan olla „miehiksi” opportunisteille. Jos Teille myönnetään 10—12 minuuttia ja annetaan puhua vapaasti, silloin on puhuttava saksalaista (ja muuta) opportunistia *vastaan*, tietysti loukkaamatta sanallakaan enempää ruotsalaisia sosialidemokraatteja kuin heidän „nuoriakaan” j.n.e. Internationalen palauttamisesta entiselleen antaisin sen neuvon, *ettei* siitä *pidä* puhua, ei suoraan eikä välillisesti. Lähetän Teille kirjoituksen (erittäin hyvän!) tästä aiheesta (käännettäkää ja lähettäkää kirjoitus edelleen Venäjälle)³⁴¹. Internationalen palauttamisesta ennalleen olkaamme vaiti ja pysytelkäämme syrjässä. Täytyy odotella. Saksalaisilla *vasemmistolaiset* ovat alkaneet puuhata³⁴²: jos heillä

tapahtuu kahtiajako, *silloin* ehkä Internationale saadaan pelastetuksi mätänemiseltä...

„Rauhan” tunnuksen suhteen olette erehtynyt siinä, että muka porvaristo ei tahdo ottaa sitä kuuleviin korviinsa-kaan. Luin tänään englantilaista „Ekonomistia”. Etumaisen maan *järkevät* porvarit *kannattavat* rauhaa (tietystikin kapitalismin *voimistumista* tavoitellen)³⁴³. Ja me taas emme saa sallia, että meitä sotkettaisiin pikkuporvareihin, tunteileviin liberaaleihin etc. On koittanut *pistimen* kausi. Tämä on tosiasia, ja *siis on silläkin aseella* taisteltava.

Huomenna tai ylihuomenna rauhan tunnuksen sieppaa Saksan porvaristo ja varsinkin *opportunistit* omakseen. Meidän on pidettävä kiinni *vallankumouksellisen proletaariaatin* tunnuksesta, proletariaatin, joka pystyy *taistelemaan omien* päämääriensä puolesta, ja sehän merkitsee kansalaissotaa. Tämäkin on *hyvin* konkreettinen tunnus, ja *vain siinä* paljastuvat virheettömästi perussuunnat: kumpaa kannatetaan, proletaarienko vai porvarien asiaa.

Siitä, että olisimme ruotsalaisille velassa³⁴⁴, en minä eikä Nadezhda Konstantinovnakaan muista kerrassaan mitään. Mutta olen voinut *hyvinkin* olla tietämättä taikka unohtaa. Sen vuoksi olisi sängen suotavaa jonkinlainen kohtelias kiitoskirje, jossa vihjattaisiin, että tämä velka sopisi kuitata „lahjoitukseksi”. Mielestäni sen Te voitte hyvin tehdä itse — esim. Pietarin komitean ynnä *muutamien* sosialidemokraattisten kansanedustajien nimissä, jotka ovat valtuuttaneet Teidät Pietarissa. Tämä olisi mielestäni paras muoto. Lainankin suhteen Teidän on mielestäni meneteltävä samoin. En neuvoisi turvautumaan minun kirjeeseeni (se synnyttäisi „*ryhmäkuntalaista*” rettelöintiä!!!). Jos vaaditte, niin lähetän kirjeen, mutta neuvoni on: ei tarvitse. *Ilman* minua Teille totta tosiaan antavat *mieluummin!* Viitatkaa Petrovskiin, hankkikaa häneltä kirje (jos tarvitsette), niin on totisesti parempi!

! Puristan lujasti kättänne ja toivotan kaikkea hyvää!

Teidän *N. Lenin*

! P. S. Jos Kollontai saksantaa Keskuskomitean manifestin (Pää-äänenkannattajan 33. numerosta), lähettänette meille jäljennöksen.

P. S. „Rauhan” tunnuksesta. „Neue Zeitin” viime numerossa julkaistu Bernsteinin kiintoisa kirjoitus osoittaa, että Englannissa, missä porvaristo on muita järkevämpi, muita vapaampi j.n.e., on olemassa *rauhaa kannattava* virtaus pahimman opportunistin kannalta katsottuna. Toisin sanoen rauha takaa parhaiten „yhteiskunnallisen sovun”, s.o. proletariaatin *alistumisen* porvariston tahtoon, proletariaatin rauhoittumisen, kapitalismin olemassaolon *jatkumisen*. Bernstein ei ole kehittänyt tätä pidemmälle. On kuitenkin ilmeistä, että *tällaisia* rauhanrakentajia on paljonkin kaikkien maiden liberaalisten ja radikaalisten *porvari*en keskuudessa. Lisätkää tähän (1) että *kaikki* shovinistit kannattavat niin ikään rauhaa (mutta *millä* ehdoin)—kun taas sensuurin alaisessa lehdistössä *eivät* *anna* puhua meidän ehdoistamme! (2) että *hovit* — saksalainen ja venäläinen — kannattavat myös (tänään salavihkaa ja huomenna puoleksi avoimesti) keskinäistä erillisrauhaa; (3) että kaikki tunteilevat porvarit ja poroporvarit „kannattavat rauhaa” mutta „vallankumouksenvastaisesta”, poroporvarillisesta, orjallisesta y.m. näkökulmasta katsottuna.

Kysyttäneen, ketä rauhan tunnus nykyään *todellisuudessa* hyödyttää? Ei ainakaan *vallankumouksellisen* proletariaatin aatteiden propagointia! Eikä tämän sodan *hyväksi käyttämistä* kapitalismin romahduksen *jouduttamiseksi!*

Lisätkää kiihkoisänmaallisten opportunistien voitolle pääsy miltei kaikissa maissa; vain näitä ihmisiä rauhan tunnus *auttaisi pääsemään palkähästä* ^{345!}

Lähetetty Bernistä Tukholmaan

Julkaistu ensi kerran v. 1924
II Lenin-kokoelmassa

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan